

A Fővárosi Ítéltábla a Torda Csabáné dr. ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (felperes címe) kérelmezőnek a dr. Lőrincz Veronika Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Lőrincz Veronika ügyvéd) által képviselt alperes neve (.....) ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegytróliési kérelmet elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2010. május 3. napján kelt, 3.Pk.20.834/2010/5. számú végzése ellen a kérelmező 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A kérelmező köteles az ellenérdekű félnek 15 napon belül megfizetni 12 500 (Tizenkétezer-ötszáz) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 10 000 forint eljárási költséget.

Egyetértett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, korábbi nevén Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) határozatával, amely elutasította kérelmezőnek a lajstromszámú „Babaváró” szóvédjegy tróliésére irányuló kérelmét, mert az elsőfokú bíróság sem látta megállapíthatónak, hogy a 16. és a 39. osztályokba sorolt áruk és szolgáltatások tekintetében a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. § (2) bekezdés a) pontjának utolsó fordulata, illetve 3. § (1) bekezdésének c) pontja akadály lenne a védjegyoltalomnak.

A védjegy árujegyzékébe tartozó termékek és szolgáltatások körére a védjegybejelentés 12-i időpontjára vetítve nem találta megállapíthatónak, hogy azokra a támadott védjegy az általános nyelvhasználatban állandóan és szokásosan alkalmazott lett volna. Okfejtése szerint ez még akkor sincs így, ha a szó nem tekinthető sem fantáziaszónak, sem nyelvi leleménynek, mert kizárólagosan a megjelölés megkülönböztető képessége az, ami megalapozza a védjegyoltalmat, márpedig a „Babaváró” szóösszetétel alkalmas arra, hogy az érintett nyomdaipari termékeket, újságokat, illetve csomagküldő szolgálatot megkülönböztesse mások hasonló termékeitől és szolgáltatásaitól. A kérelmező

érvelését nem támasztotta alá a Google keresőben elért találati arány nagysága sem, mivel azok a használatot szintén nem az adott osztályok tekintetében igazolták.

Nem találta megállapíthatónak a Vt. 3.§ (1) bekezdésének c) pontjára alapított rosszhiszemű védjegybejelentést sem. E körben visszautalt a Hivatal helyes megállapításaira annak szükségtelen kiegészítése nélkül. A kérelmezőnek az ellenérdekű fél jogellenes védjegyhasználattal szembeni fellépése miatt előadott érvelése kapcsán rámutatott, miszerint a védjegyjogosult eljárása nem tekinthető joggal való visszaélésnek.

Az elsőfokú végzéssel szemben a kérelmező terjesztett elő fellebbezést, annak a hivatali határozatra is kiterjedő megváltoztatásával a védjegyoltalom törlését kérve.

Maradéktalanul fenntartotta az eljárásban korábban általa már előadottakat, így változatlanul állította, hogy a védjegy nem részesülhetett volna védjegyoltalomban és a törlési kérelem elutasítása téves jogszabály értelmezésen alapul. Nyomatékkal hivatkozott az általa csatolt nyelvészeti szakvéleményre, ami megítélése szerint egyértelműen alátámasztja, hogy az eljárás tárgyául szolgáló megjelölés egyetlen áruosztályra sem jegyezhető be védjegyként. Utalt rá, hogy a Vt. 2. § (2) bekezdésének a) pontja sem minden egyes áruosztályra vonatkozóan, hanem általában állapítja meg a feltétlen kizáró okot, ez pedig azt jelenti, hogy áruosztálytól függetlenül, maga a szó nem részesülhet védjegyoltalomban. Érvelése szerint a matematikai halmazelmélet alapján, ami az egészre vonatkozik, az a részre is. A fellebbezés szerint a Google internetes keresőben elért találatok nagy száma igazolja, hogy a védjegyszó közhasználatú, azt a beszélt nyelvben általánosan elterjedten használják, ez pedig az áruosztálytól független, kizáró okok közé tartozó tény.

Az ellenérdekű fél fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel. Kiemelte, miszerint a megkülönböztető képesség vizsgálatánál jelentősége van az áruosztályoknak, hiszen a védjegyoltalom egy úgynevezett relatív jog, mely az adott áruosztályon belül biztosít oltalmat. Kifejtette, hogy a nyelvészeti szakvélemény nem alkalmas arra, hogy a szó megkülönböztető képességét egy adott áruosztályban megállapítsa. Az érintett 16. és 39. osztályba sorolt áruk és szolgáltatások körében a „Babaváró” szó a bejelentéskor alkalmas volt és jelenleg is az arra, hogy az ellenérdekű fél termékeit és szolgáltatásait másokétól megkülönböztesse. Megismételte azon érvelését, miszerint a Google internetes kereső nem lehet alkalmas arra, hogy egy adott szó konkrét árujegyzékben való előfordulását egy adott időpillanatban megjelenítse.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, abból okszerű következtetésre és helyes döntésre jutott, amivel a másodfokú bíróság az indokaira is kiterjedően egyetértett.

A kérelmező a törlési kérelmét a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontjának azon fordulatára alapította, miszerint ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A kérelmező alaptalanul érvelt azzal, hogy a megkülönböztető képesség szempontjából nincs jelentősége az árujegyzékben megjelölt áru, illetve szolgáltatási körnek. Amint arra az ellenérdekű fél is helyesen utalt a védjegy, aminek a lényege az azonosítás biztosítása, csupán meghatározott áruk vagy szolgáltatások tekintetében nyújt oltalmat, mégpedig azokra, amelyeket a jogosult a védjegybejelentésben közöl. Ennek tükrében kell megítélni, hogy a bejelentett megjelölés alkalmas-e annak a funkciónak a betöltésére, miszerint használatával az oltalmat kérő termékei, illetve szolgáltatásai biztonsággal elkülöníthetőek, legyenek más piaci szereplők hasonló áruitól, illetve szolgáltatásaitól. A másodfokú bíróság a csatolt nyelvészeti szakvélemény és az internetes keresés alapján sem jutott más eredményre. Önmagában az a körülmény, hogy a „Babaváró” szó a babavárással kapcsolatosan a köznyelvben ismert és alkalmazott még egyidejűleg nem jelenti azt, hogy ki lenne zárva a védjegyoltalomból. A kialakult bírósági gyakorlat egységes abban, hogy a kizáró ok vizsgálata során azt kell értékelni, hogy fennáll-e közvetlen nyelvészeti vagy tartalmi kapcsolat az adott megjelölés és a megjelölt védelmi kör között. Jelen esetben az volt a kérdés, hogy felfedezhető-e nyilvánvaló kapcsolat a „Babaváró” kifejezés és a 16. osztályba sorolt nyomdaipari termék, újság, bébi termékeket felsoroló és bemutató árukatalógus vagy a 39. osztályba tartozó csomagküldő szolgálat között. Ilyen asszociációs kapcsolat azonban a bejelentés időpontjára vetítetten a szakvélemény alapján nem volt megállapítható, és a Google találatok sem igazolták azt, hogy az érintett áruk, illetve szolgáltatások körében használatos általánosan a törölni kért szóösszetétel.

Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját a Vt. 3. § (1) bekezdésének c) pontjára alapított rosszhiszemű védjegybejelentés kérdésében is. Az adott esetben sem az nem volt megállapítható, hogy a bejelentéskor a megjelölés máshoz volt köthető, sem az, hogy a bejelentésnél az ellenérdekű felet csalárd szándék vezérelte, illetve, hogy az oltalom kérése a visszaélés lehetőségének a megteremtését célozta.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes végzését a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés folytán a kérelmező köteles az ellenérdekű fél másodfokú eljárási költségét megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében, amelynek

mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltaknak megfelelően állapította meg.

Budapest, 2011. január 18.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
bírósági ügyintéző